

Hoofdstuk 44

De verklaring van Adam over zijn zwakte

1. En toen Seth dat had gehoord, begonnen zijn ogen open te gaan, evenals de ogen van de anderen; want zij begrepen nu allemaal goed wat Henoeh ermee had willen zeggen en zij waren ermee tevreden, omdat zij inzagen dat Henoeh zulke dingen, die voor hen allen zo geheel en al onbegrijpelijk waren, begreep. En met een eenvoudig hart prezen en loofden zij Mij innig, omdat Ik voor hun heil aan een mens zoveel wijsheid had verleend en hen dingen uit de hoogte en uit de diepte getoond had, en omdat ik voor het geestelijk welzijn van diegenen die Mij met ware liefde zochten, de verborgen zin onthuld had.

2. (N .B. Vele en veel grotere dingen zijn nu ook al aan jullie gegeven; maar er is nog niemand echt in zijn hart naar Mij toegekomen om Mij te loven en in ware liefde te prijzen en om zich bovenmatig te verheugen over die grote nu zo rijkelijk neerstromende genade. En niemand hunkert heimelijk naar de inwijding van de knecht die een werktuig van Mijn genade moet zijn voor nauwelijks meer loon dan Mij in ware liefde te dienen, zoals ieder van jullie zou moeten doen. Ik heb ten aanschouwe van de wereld voor jullie er slechts één tot dwaas gewekt, opdat jullie tot grote eer verheven zouden mogen worden voor de engelen en deze ene is Mijn zwakke, arme knecht (J.Lorber). Hij is een dwaas, die vroegtijdig van het platteland naar je toe is gekomen en hij verkeerde lange tijd onder jullie en niemand werd gewaar dat hij voor de wereld een dwaas is. Maar de dwaas zocht Mij en Ik heb Me door hem laten vinden en heb hem voor jullie ogen opgewekt, opdat hij een lastdier voor je zou worden en jullie een nieuw brood uit de hemelen zou

brengen. Het is een waarachtig brood, omdat het liefde geeft en liefde eist. Maar als het lastdier zich op Sion op een drassige weg bevindt, ga dan naar hem toe en neem gretig het brood uit zijn korf; maar jullie bekommeren je weinig om zijn voeten, terwijl deze voor het merendeel ter wille van jullie tot aan de enkels in de taaie leem vastzitten! Ik zeg je echter, indien het brood en het water van het leven je goed smaakt, laat het goedmoedige lastdier dan niet in de steek! Laat degene die er toe in staat is, zijn voeten uit de drek bevrijden zonder dat de wereld het merkt; want anders zullen in de loop van de tijd, als hij bij je zal blijven, zijn voeten uit angst zo zwak worden dat hij nauwelijks in staat is het brood voor je te dragen, tenzij Ikzelf hem daarvan bevrijden zal, maar dan zal Ik hem ook leiden waarheen Ik wil. Ik zal hem dan echter nooit bij jullie laten; want Ik heb weliswaar nog veel kinderen, maar daar zijn er weinige onder die zich als dwaas zouden laten gebruiken. Want het is beter en gemakkelijker van het brood te eten wanneer het reeds voorbereid is; maar het is moeilijker om zich uit liefde tegen een gering loon als lastdier voor de ploeg te laten spannen. Bedenk dat wel en loof en prijs Mij door gehoorzaam te zijn! Wie van jullie daar iets aan doet, zal nooit een stuiver verliezen en het zal hem te gelegener tijd tijdelijk en eeuwig vergoed worden; Maar de knecht zal aan degene die het zou willen doen, zeggen waarin zijn voeten vastzitten. Amen.)

3. Nadat allen Mij een uur lang geloofd en geprezen hadden, stond Seth weer op, liet de anderen ook opstaan en zei tegen hen: "Kinderen, onze Henoeh heeft met de zichtbare genade van boven zware lasten van onze gekwelde harten getild en die met kracht in een onpeilbare diepte van verrukking en zaligheid geslingerd; God, onze meest heilige, beste Vader, zij daarvoor eeuwig geloofd en geprezen! Maar omdat ter wille van ons zoiets aan Henoeh werd gegeven als gevolg van zijn uitmuntende deemoed voor God en voor de broeders en wat hij ontvangen heeft, heeft hij ons allemaal zonder iets weg te laten getrouw weergegeven -, als wij dan nu met een vrolijk gemoed God, onze heilige Vader, loven

en prijzen, dan geloof ik dat wij derhalve Henoeh in onze liefde en vreugde niet moeten vergeten! Want daar hij een lieveling van God is geworden, zou hij dan ook niet de onze zijn?!

4. Ofschoon wij wel weten dat hetgeen hij ons zegt allemaal van boven komt, geloof ik toch, - terwijl wij achting moeten hebben voor de plaats, die ons aller vader Adam en moeder Eva nu innemen -, dat het nog gepaster zou zijn, de mond waardoor God Zelf tot onze harten gesproken heeft niet buiten beschouwing te laten.

5. O kinderen, laten wij toch Henoeh in ons midden opnemen en hem de magere aarde niet meer laten bewerken, opdat zij hem een harde hap oplevert, - maar omdat God, onze allerheiligste Vader hem in Zijn oneindige liefde genadig tot bewerker van onze aan liefde schortende harten gemaakt heeft, laten wij dan voor hem de aarde laten bewerken door onze vele andere zonen en dochters, die weliswaar allemaal krachtige ledematen, maar daartegenover des te zwakke re harten hebben.

6. Jij, lieve Henoeh, moet dan ook gewillig en dankbaar aannemen wat jouw vaderen je uit grote dankbaarheid, lof en prijs tot God zouden willen geven, zodat je alle tijd zult hebben om naar de heilige wil van God al onze harten ijverig te bewerken.

7. En nu kinderen, volg mij naar mijn woning en laten wij in de naam van onze heilige Vader de inwendige mens met spijs en drank versterken en misschien wil onze lieve Henoeh ons dan weer wat vertellen over de liefde. Amen."

(26 nov. 1840)

8. En toen Seth dat zijn kinderen had aanbevolen, gingen zij meteen op weg naar Seths woning, die in de nabijheid van Adam's woning was opgezet. En toen zij daar aankwamen, bogen allen voor de woning van Adam en toen pas voor de woning van Seth en zij bezochten daarna voor korte tijd de aartsvader en aartsmoeder en lieten zich voor de maaltijd door Adam zegenen, iets wat dagelijks bij de aanwezigen pleegde te gebeuren, maar voor hen die van verre kwamen, werd een meer algemene vrije zegen uitgesproken. Nadat zij dat gedaan hadden en zich vol eerbied en warm van dankbaarheid wilden verwijderen, zie, toen zei Adam ontroerd met een reeds erg trillende, hartroerende stem:

9. "Lieve kinderen en jij mijn geliefde Abel-Seth! Ik, jullie vader Adam, heb je nu gezegend en jullie gaan heen om je ledematen met spijs en drank te versterken, - en dat jullie dat doen is immers terecht en wel gedaan; maar zie, ik ben al heel oud en zwak geworden evenals moeder Eva, en ik kan niet meer werken. Al mijn ledematen weigeren dienst; jullie weten dat ik nog altijd gewerkt heb en niet wilde hebben dat iemand voor mij zou hebben moeten werken, teneinde daarmee iedereen het goede voorbeeld te geven.

10. Maar vandaag ging het niet meer. Toen jullie allen niet in staat waren te werken, werkte ik, je vader, met de genadige hulp van onze grote, heilige Vader voor jullie allemaal; maar nu ben ik daar niet meer toe in staat!

11. Kinderen, ik heb honger en dorst; als jullie je verzadigd hebben, gedenk dan ook je oude vader en moeder met een kleine versterking en geef ook mij wat te eten en te drinken, en zorg voortaan voor ons! En wat jullie voor ons, je ouders, doen, doe dat uit liefde, opdat de door jullie aangereikte hap niet hard en bitter zijn zal, maar je oud en zwak geworden ouders goed zal smaken; want jullie zullen deze kleine last niet lang meer hoeven te dragen, omdat ik, je zwakke vader, je altijd zegenend, zeker niet lang meer te midden van je in deze woning zal wonen, maar deze voor eeuwig zal verlaten en een andere woning betrekken, dezelfde waarin Abel getrokken is. Zorg daarom met vreugde voor mij, je oude, zwakke vader en eveneens voor je moeder, zolang wij nog in jullie midden verkeren; want na enkele jaren, die spoedig verstreken zullen zijn, zullen jullie treurend hem zoeken, die je nu in zijn onbeholpen zwakte om spijs en drank vraagt, - maar zijn woning zal nooit ergens op de wijde wereld te vinden zijn. Nu, lieve kinderen, ga in de naam van God, begeleid door mijn zegen en versterk de inwendige mens; maar vergeet je oude, zwakke, hongerige vader en eveneens oude, zwakke moeder

niet! Amen."

12. Toen deze rechtschapen kinderen die woorden van Adam hadden gehoord, werden hun gevoelige harten zo geroerd, dat allen luid gingen wenen en lange tijd niet in staat waren zich te herstellen. Eindelijk stond Seth op en zei uitermate ontroerd:

13. "Vader! Kinderen! Zolang de aarde draait en de hemel met zijn sterren de maan en de zon omspant, is er door de mond van een mens nog nooit zo'n heilig woord uitgesproken als dat, wat ik, na Adam jullie aller vader, nu zal uiten. Ik zeg: eer zullen alle sterren uit de hemel vallen en de zon en de maan voor eeuwig hun licht ontnomen worden; alle zeeën, meren en rivieren tot op de laatste druppel verdrogen en de hele aarde een kale steen worden: ja, dat alles zal eerder gebeuren dan dat ooit bij ons tevoren de begeerte op zal komen een hap in de mond te steken, aler onze vader Adam en onze moeder Eva op ieder moment van de dag toereikend verzadigd zijn!

14. O vader en moeder, jullie weten immers toch van vroeger hoe zeer ik mij altijd verheugd heb als je in de dagen toen je nog krachtig was, iets van mij wilden aannemen; maar hoeveel groter is mijn vreugde nu jullie onze verzorging nodig hebben, zodat de genadige gelegenheid zich toch nog aan mij voordoet om met de allergrootste liefde ook maar het allergeeringste deel van mijn overgrote schuld te delgen en, o vader en moeder, aan jullie het kleinste deel van je grote weldaden af te doen! O vader en moeder, neem het genadig op en verblijf zegenend onder ons tot aan het einde der tijden!

15. En jullie, Enos en Kenan, rep je naar mijn woning en haal meteen de beste spijzen en verse dranken en zeg tegen mijn vrouw Jeha, jullie moeder, dat haar vader Adam en haar moeder Eva daarnaar talen en breng haar hier, opdat ook zij beloven zal wat ik in het aangezicht van God zojuist heilig gezworen heb! Ga nu en kom meteen terug! Amen, amen, amen.